

med Kontraktens Bestemmelse om Opsigelse eller fordi Skibet er kommet til indenlandst Havn og Rejsen der endt, — ikke angives noget bestemt Maal for den Tid, for hvilken Stipperen maa anses at have Krav paa Hyre utover den Tid, i hvilken han har været i Tjenesten. Man er derfor nødt til her at sætte en i en vis Grad vilkaarlig Begrænsning for den ubestemte Tid, og billigt og rimeligt synes det da at være, herved at tage Hensyn til Rejsens Bestaafenhed og det Sted, hvor Afstedigelsen finder Sted. Dette har § 65 gjort, idet den bestemmer, at hvis Afstedigelsen finder Sted her i Riget — til anden Tid end han var berettiget til at fratræde — eller i de nærmeste Farvande, Østersøen eller Nordsøen, skal Stipperen have en Tillægshyre for 1 Maaned, hvis han afstediges i andre europæiske Havne, dertil medregnede de udenfor Europa liggende Havne ved Middelhavet, det fjerde og det sjovfte Hav, for 2 Maaned, og endelig, hvis han afstediges udenfor disse Havne, for 3 Maaned. — Sammenholdes § 65 med Lovforslagets §§ 92 og 86, vil det ses, at der er den Forskel, at der, foruden Hjemrejspenge, kun tillægges den uden lovlig Grund afstedigede Sømand en Tillægshyre for en Maaned, dog at dertil kommer Hyre for den Tid, der udfordres for at komme til Afmonstringsstedet eller, hvis saadant ikke er vedtaget, til Forhøringsstedet, naar han fratræder paa andet Sted. Grunden til denne Forskel er den, at Stipperen i Reglen først kan antages nogen Tid efter sin Hjemkomst at kunne faa ny Tjeneste, navnlig naar han attraar at faa Skib at føre paa længere Rejser, hvorimod en Matros altid maa formodes lettere og hurtigere at kunne faa ny Hyre og derhos, da han ikke er henvist til alene at søge saadan paa danske Skibe eller i Danmark, ofte i Virkeligheden vil faa en hyderligere Erstatning i de ham efter § 86 tilkommende Rejsepenge, naar han ikke rejser tilbage til Afmonstrings- eller Forhøringsstedet men tager Hyre paa Afstedigelsesstedet eller dog et dette nærmere liggende Sted.

Efter at der i det foregaaende særlig er omhandlet, i hvilke Tilfælde den afstedigede Stipper har Krav paa Hjemrejspenge, findes der med Hensyn til § 66 kun Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger om, hvad derved forstås. Ifølge § 66 har Stipperen i de paagældende Tilfælde Krav paa at faa Godtgørelse for de med Rejse til Forhøringsstedet, hvis han er antagen her i Riget, men ellers til Skibets Hjemted forbundne Udgifter, derunder indbefattet Kostpenge. Noget Norm for Bestemmelsen af de sidste eller for Beregningen af de egentlige Rejseudgifter er

ikke opstillet i Loven; i Tilfælde af Strid desangaaende maa Spørgsmaalet altsaa afgøres efter hvad der ifølge Rettens Skøn, paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger om Sørbane- og Passagerstibs-Takster m. m., maa anses for en passende men ogsaa virkelig Godtgørelse. Men Stipperen er altid berettiget til at erholde en saadan i Penge, man kan ikke i Stedet herfor give ham Befordring eller Bepvisning in natura, og herved fremkommer en ny Forskel fra de med Hensyn til Søfolkenees fri Hjemrejse givne Regler, idet Forslagets § 98 indeholder Hjemmel for, — bortset fra det Tilfælde, at han er berettiget til at forlange Afsted paa Grund af Mishandling og deslige, eller hvor han afstediges uden lovlig Grund, jfr. §§ 86 og 92 —, at fyldestgøre Sømandens Krav paa Hjemsendelse ved at staffe ham passende Tjeneste paa andet Skib, der gaar ad Hjemmet til. Grunden til denne Forskel er imidlertid indlysende; en Tjeneste for Sømanden af den nævnte Bestaafenhed vil i mange Tilfælde kunne faas, og naar den kan staffles ham, synes han ikke at kunne forlange mere, men om at sende en Stipper hjem ved at staffe ham Tjeneste som Stipper paa et andet dansk Skib, med samme Løn m. m. som tidligere, vil der praktisk kun aldeles utageligesvis kunne være Tale. Skulde et saadant Undtageljestilfælde indtræffe, vil Sagen vistnok let kunne ordnes ved Overenskomst. Fremdeles er det at bemærke, at Stipperen skal have fri Rejse til Forhøringsstedet, hvis han er antagen her i Riget, men ellers til Skibets Hjemted, medens Sømanden — stadig bortset fra §§ 86 og 92 — skal have fri Hjemrejse, med Underhold, til nærmeste danske Havn. Ogsaa her gør nemlig den Betragtning sig gældende, at der formentlig er Forskel paa Stipperens og Sømandens Udsigt til at faa ny Tjeneste; medens Sømanden maa formodes omtrent lige saa let at kunne faa ny Hyre i den ene som i den anden danske Havn, gælder noget andet for Stipperens Vedkommende. Formodningen er for, at han bedst kan faa ny Tjeneste der, hvor Skibet, og vel som oftest ogsaa han selv, hører hjemme; da det er ønskeligt at have en fast almindelig Regel, har man derfor opstillet Skibets Hjemted som den Blads, hvortil han har Krav paa at komme tilbage, medmindre han er forhyret paa et andet Sted her i Riget, thi i saa Fald er det naturligt at sætte dette som Maalet for den frie Hjemrejse.

Hvad endelig det sidste Stykke i § 66 angaar, turde det være overflødig at dvæle derved, forsaavidt der efter samme gives Stipperen Ret til fri Hjemrejse i de der